DUEL PENTRU BANDEROLA

DE CĂPITAN AL ECHIPEI ANGLIEI

SUCCESORUL LUI BOBBY SE VA NUMI, ÎN ORICE CAZ, ALAN

Fără îndoială că Bobyy Moore, căpitanul echipei Angliei, a realizat o remarcabilă performanță, purtînd banderola de căpitan în aproape 80 din cele 84 de jocuri internaționale în care a apărut în reprezentativă. În C.M., în Campionatul european sau în meciuri amicale, pe tot globul. Acum, în plină „campanie" de calificare pentru München, pentru Alf Ramsey se pune, între altele, și **problema dacă să-l mențină pe Booby Moore pe postul de căpitan de echipă,** fie numai și din cauza faptului că în 1974 acesta va avea 32 de ani.

Or, un mare semn de întrebare planează actualmente asupra personajului care i-ar putea fi succesor căci trebuie ținut seama că un căpitan de echipă nu trebuie să fie numai cel care participă la tragerea la sorți a terenului, ci și un veritabil „șef în teren".

Cine poate candida? Dacă-l eliminăm pe **Bobby Charlton,** căpitanul lui Manchester United, și mai în vîrstă decît Moore, rămîn numai doi oameni în discuție. Dacăm pornim de la principiul că un candidat trebuie să combine calități excepționale (forță de caracter, spirit tactic și arta de a-și conduce coechipierii, prestanță) singurii pretendenți posibili sînt ALAN MULLERY, de la clubul londonez Tottenham Hotspur și ALAN BALL, de la Everton, actuala campioană a Angliei. Dacă l-am pus primul pe Mullery, am făcut-o numai pentru că el are mai multă experiență, în calitate de căpitan de echipă de club. În ce-l privește pe Ball, acest „mărunțel plin de ambiție" are handicapul de a nu fi obținut titlul de căpitan de echipă la Everton decît în acest sezon.

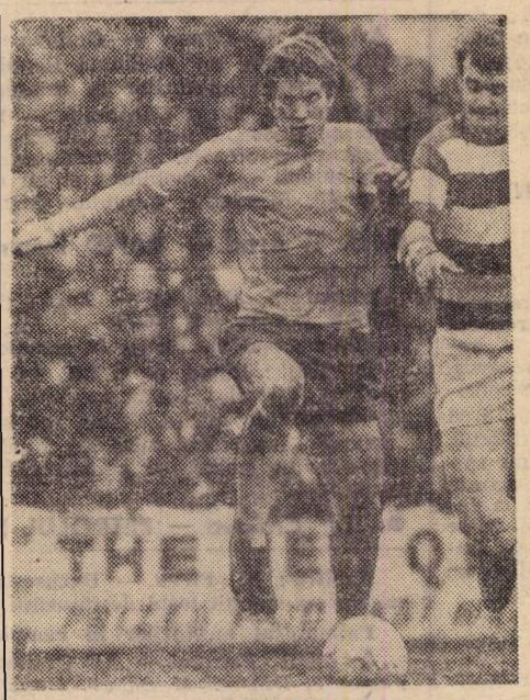

ALAN BALL

Se citează adesea cuvintele lui Ball: **„Strig mult la coechipierii mei în teren. De altfel, și el strigă la mine; pun mult preț pe ceea ce camarazii mei îmi spun în teren".**

A striga, desigur, nu este o calitate esențială pentru un bun conducător. În ceea ce-l privește pe Moore, el uzează destul de puțin de acest procedeu, practicînd metoda exemplului personal pe care-l consideră cel mai bun stimulent. **„Nu folosește la nimic** — spune el — **să ceri de la alții ce nu poți face tu însuți".** În schimb Ball își ghidează coechipierii, așa cum de altfel o făcea la Everton chiar înainte ca directorul tehnic Harry Catterick să-l încredințeze postul oficial de căpitan. El își impune o disciplină a muncii foarte dură și fuge pe teren pînă cînd nu-l mai țin picioarele. În plus, suporterii lui Ball în cursa pentru postul de căpitan al echipei naționale engleze insistă și asupra stăpînirii de sine pe care a știut să și-o impună. La începutul carierei, el era un temperament foarte exploziv, intra mereu în conflicte cu arbitrii. Tatăl său, **Allan Ball senior,** cel mai mare suporter al lui, actualmente director

CORESPONDENȚĂ DIN LONDRA

tehnic al echipei Preston, l-a admonestat adesea în public, spunîndu-i că **„într-un meci trebuie să știi în primul rînd să obții o victorie asupra ta și apoi asupra adversarului".** Din fericire (ca și alți jucători internaționali dispuși la conflicte cu arbitrii, ca Denis Law, Billy Bremer și mai recent George Best) micuțul Ball și-a dat seama că în acest joc cu arbitrii există un singur „perdant" și că e mai bine să-ți muști limba decît să te servești de ea pentru a-l insulta pe omul cu fluier.

Numirea lui Ball ca succesor al lui Moore întîmpină și destule obstacole. Iată ce spune, de exemplu, antrenorul principal al lui Leeds United, Don Revie: **„Îmi place să văd un căpitan de echipă certîndu-și coechipierii. Asta înseamnă că el participă din inimă la ceea ce se petrece în teren. Dar trebuie s-o facă cu grijă, pentru a nu-i jigni, pentru a nu-i umili".** Or, Ball ar trebui să țină seama de aceste cuvinte, căci de mai multe ori pînă acum el s-a ciocnit cam dur cu coechipierii săi de la Everton, Newton (component al echipei naționale) și Kendall.

Să trecem acum din nou la Mullery. Cumpărat de Tottenham de la Fulham, excelentul mijlocaș a avut de suportat într-un fel răceala suporterilor echipei care (înfierbîntați de succesele anterioare ale lui Tottenham) s-au arătat mult timp dispuși să pună rezultatele ulterioare mai slabe și pe seama căpitanului de echipă. Cu toate acestea, Mullery s-a arătat la înălțimea misiunii, deși n-a reușit să conducă echipa pe urmele predecesorilor săi Danny Blanchflower și Dave Mackay.

În orice caz, în acest duel în perspectivă, Mullery (care a luat locul lui Stiles în echipa națională) pare mai bine situat decît Ball.

Dar, să nu uităm că deocamdată Bobby Moore își menține banderola. Ce intenționează Alf Ramsey? Ce se petrece în mintea acestui strateg, atît de greu de pătruns, atît de zgîrcit în a-și expune gîndurile? Înainte de München vom afla răspunsul... Oricum, succesorul lui Booby se va numi Alan...

STEVE RICHARDS
de la „Football Monthly"

SCRISOARE DIN BRAZILIA

CUM L-A SALVAT PLOAIA PE ROCHA

Santos pierde puncte, natural, fără Pelé. *Jucînd cu* Guarani, *înainte de a pleca spre Paris, la* Vila Belmiro, *clubul campion mondial a făcut o partidă slabă, terminînd la egalitate 2—2. Dar marea dramă a început cu acea faimoasă declarație a lui* Pele *că în 1971 abandonează lotul național și, în 1973 pe* Santos. *V-am mai scris că* Pele *a făcut ulterior declarații contradictorii și chiar noi l-am intervievat în acest sens. De astă dată, marele jucător a arătat că nu mai poate continua fiindcă are obligații particulare care necesită prezența lui și, în al doilea rînd, pentru că anul trecut a stat acasă exact 27 de zile, deci este total despărțit de familie.* Joao Havelange, *președintele C.B.D., a declarat ziariștilor că va sta de vorbă cu* Pele, *pentru a-l convinge să joace pînă în 1972, la* „Cupa Independenței". *În orice caz, noua declarație a lui* Pele *a provocat multe discuții căci* Brazilia *fără* Pele *constituie un punct de întrebare pentru viitorul campionat mondial.*

Altă știre a provocat interes: Perfumo, faimosul internațional argentinian, a fost legitimat de Cruzeiro. *Astfel,* Cruzeiro *are în afară de* Tostao *și pe unul dintre cei mai buni apărători din lume.*

După cum se știe, la Sao Paulo *joacă* Pedro Rocha, *internațional uruguayan. El nu prea dădea randament și totul arăta că se va înapoia la* Montevideo. *Dar, iată, a sosit meciul cu* Palmeiras, *echipă neînvinsă în 14 meciuri, lider al campionatului și reprezentantă a* Braziliei *în* „Cupa AMSUD"; *după ce Cesar a realizat 1—0, pentru* Palmeiras, Rocha *a executat o lovitură liberă de la 18 metri. Mingea a nimerit capul unui apărător și a intrat în gol. După 1-1, a început o ploaie tropicală violentă care a gonit pe cei 60 de mii de spectatori prezenți pe stadionul* Morumbi *dar nu și pe jucători care au continuat meciul. Natural, pe ploaie, partida a pierdut din frumusețe. În minutul 43, la un corner bătut de* Parana, *mingea a ajuns la semi-înălțime, în dreapta porții apărată de* Leon. *Acolo, nici un apărător.* Rocha *a plonjat fulgerător și a trimis mingea în diagonală, în spatele apărătorilor, în colțul opus al porții, asigurînd victoria lui* Sao Paulo. *Cu două goluri.* Rocha *a devenit eroul meciului și obiectul elogiilor. Acum el nu se mai gîndește la întoarcere....*

PEDRO VILLA
Sao Paulo — 6 aprilie

Carnet extern — AUSTRALIA SPRINTEAZĂ...

Nu au fost simple aprecieri politicoase, simple încurajări amabile, tot ceea ce s-a scris și s-a vorbit despre ofensiva fotbalului australian. Faptele trebuie măsurate de la un moment precis; de la Jocurile Olimpice din 1956. Atunci fotbalul a intrat pe poarta cea mare a competiției în al cincilea continent al lumii. Atunci, prezentînd în turneul final olimpic, cîteva dintre cele mai bune echipe ale sale, el a făcut — aproape fără voia sa — cel mai convingător și mai complet act de popularizare.

Etapele de organizare, de cuprindere a principalelor orașe australiene într-o rețea avînd o conducere comună au pretins ani. Reportajele venite din **Sidney,** din **Adelaide,** din **Perth** sau din **Melbourne** vorbeau despre adaptarea stadioanelor de cricket în construcții pe care să se poată juca și fotbal. Ni se anunța apoi constituirea primelor reprezentative de state, aflam despre întîile acțiuni ale federației australiene, despre împrumutări de jucători din Europa pentru formațiile de prima ligă. Făceam cunoștință, mai departe, cu numele **Australiei** pe listele de înscrieri la preliminariile campionatului lumii.

Reprezentativa AUSTRALIEI, la ultimul ei turneu, n-a mai rămas în postura unei musafire exotice. La **Atena,** victoria în fața unei selecționate care pretindea un loc la turneul final al „Mundialului", nu însemna numai performanța în sine ci, mai degrabă pășirea în a doua mare etapă a dezvoltării fotbalului de la **Antipozi.** Fapte recente confirmă această evoluție. **Dinamo Moscova,** un meci egal și o înfrîngere într-un turneu australian desfășurat în februarie; un egal al clubului **St. George** la **Tokio,** în fața reprezentativei **Japoniei,** apoi o victorie a aceleiași formații în fața echipei daneze **Frem.**

Acum, momentul cel nou din viața fotbalului australian îl reprezintă schimbarea posturii acestuia. De unde pînă acum el solicita — în mod normal — turnee, a ajuns să fie solicitat pentru meciuri pe terenurile sale sau în afară. Reprezentativa **Mexicului,** determinată de excelenta evoluție a selecționatei australiene pe **Azteca** a propus un turneu de mai multe jocuri la **Sydnei, Brisbane, Adelaide** și **Melbourne,** turneu de reciprocitate. În cursa pe care „pămîntul nou" al fotbalului o dă, avînd în continentele african, asiatic și australian principalii concurenți, ultimul enumerat nu-i deloc și ultimul ca ritm de alergare... **(ef. i.).**

PRIN EUROPA FOTBALISTICĂ

• LORAUX SUB FOCUL CRITICII IN BELGIA • VASOVICI PĂRĂSEȘTE PE AJAX • PÎNA ȘI „ANTRENORUL DE FIER" ȘI-A PIERDUT MORALUL... • CEAIKOVSKI CREDE IN VICTORIA LUI DINAMO ZAGREB

• Cel mai bun arbitru belgian în momentul de față, **Loraux,** cel care a cules multe elogii pe stadioanele mexicane, a căzut sub tirul observațiilor presei. În meciul **Lierse — Anderlecht,** la situația de 1—2, el nu a acordat un penalti văzut de toată lumea la un henț comis de fundașul lui **Anderlecht, Colasse.** Și astfel clubul din Bruxelles a plecat cu amîndouă punctele din acea partidă iar **Loraux** cu toate... criticile.

• După ani de admirabilă comportare în formația lui **Ajax,** internaționalul iugoslav **Vasovici** va părăsi clubul olandez la terminarea sezonului în curs. El dorește să termine cursurile facultății de drept din **Belgrad** și pentru aceasta va reveni la unul dintre marile cluburi din capitala iugoslavă, fie la **Partizan,** fie la **Steaua roșie. „Sper însă ca înainte de a mă despărți de Ajax,** a declarat Vasovici, **să joc finala „Cupei campionilor europeni".**

• Contrazicînd multe pronosticuri **Benfica** și-a revenit și acum emite aceleași pretenții pentru titlu ca și echipa care conducea la un moment dat autoritar în campionatul **Portugaliei, Sporting Lisabona.** Celebra formație portugheză contează mai departe pe veteranii săi **Torres, Simoes, Eusebio, Graça.** Dar are și o recentă „armă secretă". Este un foarte tînăr mijlocaș, **Victor Martin,** care

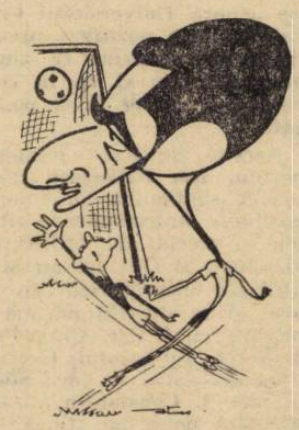

TORRES (Benfica)

posedă o viteză cu totul neobișnuită și un șut formidabil cu piciorul sting. În multe partide el a reușit să decidă victoria prin apariții fulgerătoare în atac, terminate cu șuturi imparabile. Ultima sa ispravă: în partida cu **Leixoes** cînd a marcat golul succesului dintr-un asemenea surprinzător raid.

• **„Nu mai știu ce să zic..."** Cu aceste cuvinte a răspuns **Nereo Rocco,** energicul antrenor al lui **A.C. Milan,** întrebărilor ziariștilor după ultimele eșecuri ale „roș-negrilor". **Rocco** arăta foarte abătut. Comentariile subliniază că dacă „antrenorul de fier", cum este denumit, și-a pierdut moralul se pare că pentru **Milan** nu mai este nici o salvare. **Internazionale** se îndreaptă — tot mai sigur — spre al 11-lea titlu de campioană a **Italiei.**

• În schimb **Zlatko Ceaikovski,** revenit în actualul campionat în **Iugoslavia,** la cîrma lui **Dinamo Zagreb,** dă ca sigură victoria finală a clubului său. **Unul dintre succesele la care Zlatko a ținut foarte mult a fost acela din fața Stelei roșii, la Belgrad. De altfel era vorba de o victorie de tradiție. Din 1965, Steaua roșie** n-a mai învins pe teren propriu, pe **Dinamo Zagreb!**

COMPETIȚIILE CONTINENTALE • RETROSPECTIVE DIN SFERTURILE DE FINALĂ

TURUL

• Cele trei goluri înscrise în cursul meciului Arsenal — F. C. Köln au fost opera a tot atîtor fundași: **Mc Intock** și **Storey** pentru englezi, **Thielen** pentru vest-germani.

• Cele 12 meciuri din prima manșă a celor trei competiții a atras peste 550 000 spectatori cu o medie de aproape 46 000 de meci. Cea mai ridicată afluență s-a înregistrat la meciul **Gornik Zabrze — Manchester City:** 110 000 spectatori.

• Ca urmare a unui al doilea avertisment primit la meciul cu Everton (primul îl primise în „optimi") jucătorul grec **Eleftèrakis** (Panathinaikos) a fost suspendat automat pe o etapă, neputînd fi inclus în formație la jocul retur cu Everton.

• Se pare că alături de **Antoniadis,** marea revelație a actualei ediții a competițiilor europene este tînărul **Alan Evans** de la F. C. Liverpool autorul celor trei goluri înscrise lui **Sepp Maier,** portarul lui Bayern München în meciul tur. De altfel, Evans a mai marcat și un al patrulea gol, anulat însă de arbitru.

RETURUL

• O singură eliminare de pe teren s-a înregistrat în returul partidelor din sferturi, acea a lui **Hughes** (Celtic Glasgow). Cum echipa scoțiană a fost eliminată din competiție, suspendarea lui Hughes va opera doar în ediția viitoare.

• O declarație a lui **Jock Stein** directorul tehnic al lui Celtic: „La Amsterdam lui Ajax i-au trebuit doar 25 minute pentru a ne înscrie trei goluri. De data aceasta pentru a realiza aceeași performanță noi avem la dispoziție 90 de minute astfel că mai mult ca sigur că ne vom califica". Numai că elevii lui Stein n-au putut înscrie decît... un singur gol.

• O anchetă făcută în rîndul jucătorilor de la Steaua roșie înaintea meciului cu C. Z. Jena i-a arătat pe aceștia siguri de calificare: toți au pronosticat o victorie la 2—3 goluri diferență iar tînărul **Filipovici** a indicat exact rezultatul final: 4—0!

• În prezent, în clasamentul golgeterilor din „Cupa campionilor europeni" conduce grecul **Antoniadis** cu opt goluri înscrise.